

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

1055 Budapest, Markó u. 27.

18.M. 529/2001/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt, **B. P. – I. rendű és B. A. – II. rendű felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen illetmény-különbözet megfizetése iránti perében** meghozta az alábbi

í t é l e t e t.

A munkaügyi Bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg B. P. – I. rendű felperesnek: bruttó 752.231,- (Hétszázötvenkettőezer-kettőszázharmincegy) Ft illetménykülönbözetet és annak 1999. augusztus 15-től kifizetésig terjedő időre évi 20 %-os kamatát, valamint 10.000,- (Tízezer) Ft perköltséget.

B. A. – II. rendű felperesnek: bruttó 848.883,- (Nyolcszáznegyvennyolcezer-nyolcszáznyolcvanhárom) Ft illetménykülönbözetet és annak 1999. június 15-től kifizetésig terjedő időre évi 20 %-os kamatát, valamint 10.000,- (Tízezer) Ft perköltséget.

A le nem rótt illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, amelyet a Fővárosi Bírósághoz címezve az első fokon eljáró bíróságon kell 4 példányban előterjeszteni.

A munkaügyi bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, amennyiben a felek a fellebbezésben a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását nem kérték.

INDOKOLÁS:

B. P. rendőr-zászló I. rendű felperes 1998. május 1-től, B. A. rendőr-zászlós II. rendű felperes 1998. január 16-tól kezdődően teljesít szolgálatot a BRFK Z. ker-i Rendőrkapitányságon.

Az I. r. felperes 1998. április 14-ei keltetésű 301-71/43. sz. paranccsal a Közrendvédelmi Osztály, Őr és Járőrszolgálati Alosztály II. állományába járőrvezetőnek került kinevezésre és ugyanezen paranccsal 1998. május 1-től 1999. március 31-ig terjedően a Közrendvédelmi Osztály, Őr és Járőrszolgálati Alosztály I. állományában alosztályvezető-helyettesi feladatok ellátására kapott megbízást.

Az I. r. felperes az 1999. április 1-én kelt 301-71/59. sz. paranccsal 1999. május 1-től 2000. április 30-ig, majd a 2000. május 26-án kelt 301-71/54. sz. paranccsal 2000. június 1-től 2000. május 31-ig az Őr és Járőrszolgálati Alosztály II. állományába kapott megbízást az alosztályvezető-helyettesi feladatok ellátására.

A II. r. felperes 1998. január 14-én kelt 301-71/8. sz. paranccsal a Közrendvédelmi Osztály, Őr és Járőrszolgálati Alosztály II. állományába járőrvezető beosztásba lett kinevezve és egyben 1998. január 16-tól 1998. december 31-ig terjedően megbízást kapott az Őr és Járőrszolgálati Alosztály I. állományába az alosztályvezető-helyettesi feladatok ellátására.

A II. r. felperes 1998. július 1-ei hatállyal az I. alosztály állományába került, az I. alosztálynál fennálló alosztályvezető-helyettesi megbízás fenntartásával, amely megbízás 1999. január 12-én kelt 301-71/19. sz. paranccsal 1999. február 1-től 2000. január 31-ig, majd 2000. január 31-én kelt 301-71/10. sz. paranccsal 2000. február 15-től 2001. január 31-ig került meghosszabbításra.

Mindkét felperes alosztályvezető-helyettesi megbízatása illetménykülönbözet iránti szolgálati panaszuk előterjesztését követően visszavonásra került.

Budapest rendőrfőkapitánya az előterjesztett szolgálati panaszukat elutasította. Ezt követően a felperesek 2001. február 9-én keresetlevelet terjesztettek elő. A kereseti kérelem szerint a Hszt. 50. § (3) bek-re alapítva az I. r. felperes 752.231,- Ft, míg a II. r. felperes 848.883,- Ft illetménykülönbözet, középátlagos időponttól számított évi 20 %-os kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a keresetek elutasítását kérte.

A felperesek keresete alapos.

A munkaügyi bíróság a felek előadása, K. S. rendőr őrnagy és Sz. S. rendőr-főhadnagy érdektelen tanúvallomása és a rendelkezésre álló iratok alapján a következő tényállást állapította meg:

A Budapest Z. ker-i Rendőrkapitányságon két Őr és Járőrszolgálati Alosztály van. Az Őr és Járőrszolgálati Alosztály I-nél 3, az Őr és Járőrszolgálati Alosztály II-nél 1 tiszti alosztályvezetői státus van (I/IV. besorolással).

A 4 váltásban lévő szolgálati csoport irányítása az alosztályvezető-helyettesek feladata.

Az I. r. felperes 1998. május 1-től 2000. október 31-ig, a II. r. felperes pedig 1998. január 16-tól 2000. október 31-ig folyamatosan, ténylegesen megszakítás nélkül látott el alosztályvezető-helyettesi feladatokat, a II. r. felperes mindvégig az I. alosztályon, míg az I. r. felperes 1999. május 1-ig az I. alosztályon, ezt követően a II. alosztályon.

Az alperes a járőrvezetői beosztás utáni illetményt meghaladóan a Hszt. 50. § (4) bek. szerint megbízási díjat állapított meg a felperesek részére.

Az I. r. felperes megbízási díja 1999. május 1-ig 7.000,- Ft/hó, 2000. április 30-ig 8.000,- Ft/hó, a II. r. felperesé pedig 2000. január 31-ig 8.000,- Ft/hó, 2000. február 15-től 12.000,- Ft/hó.

A felperesek arra hivatkoztak, hogy az eredeti, járőrvezetői beosztás alól a gyakorlatban ténylegesen mentesültek, kizárólag alosztályvezető-helyettesi munkát végeztek, ezért terjesztettek elő igényt a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény megfizetése iránt.

A felperesek előadását az alosztályvezetők tanúvallomása alátámasztotta. A felperesek a megbízatásuk tartalma alatt ténylegesen és teljes körűen ellátták az alosztályvezető-helyettesi feladatokat.

Járőrvezetőként csak kivételesen, létszámhiány okán teljesítettek szolgálatot.

A felperesek munkaköri leírása is az alosztályvezető-helyettesi feladatokat rögzíteti (az I. r. felperesé 2000. június 1-ei, a II. r-é 1998. január 14-ei keltezésű).

A szolgálati panaszt elutasító határozat indokolása szerint a felperesek azért látták el csak részben az alosztályvezető-helyettesi feladatokat, mert a szolgálat szervezését és a beosztotti állomány minősítését nem végezték. Ezzel szemben a tanúvallomások azt bizonyították, hogy a szolgálat tervezése, a létszám biztosítása alosztályvezetői feladat, míg a szolgálat szervezése, a beosztások elkészítése a felperesek által került ellátására.

A felperesek minősítés készítésére, abban történő közreműködésre nem kerültek felkérésre, ettől függetlenül a Hszt. 82.§ (1) bek. értelmében az állományilletékes parancsnok minősít és a minősítés elkészítése nem alosztályvezető-helyettesi feladat.

A bíróság egyetértett a felperesek azon érvelésével, hogy az alperes eljárása rendeltetésellenes joggyakorlás tilalmába ütközött. Éveken keresztül nem nevezett ki senkit az alosztályvezető-helyettesi tiszti beosztásokba, megspórolva a tiszti illetményt, ugyanakkor alacsony összegben megállapított megbízási díj folyósítása mellett elvárta az alosztályvezető-helyettesi feladatok folyamatos és teljes körű ellátását.

Alperes nem adott választ arra a kérdésre, hogy ha a felperesek csak részben látták el az alosztályvezető-helyettesi feladatokat, akkor mely beosztás mellett került sor a további részfeladatok ellátására.

A felperesek folyamatosan alosztályvezető-helyettesként jártak el, ha formailag nem is, de ténylegesen a járőrvezetői beosztással járó feladatok alól mentesültek. A tanúvallomások szerint járőrvezetői szolgálatuk tervezése nem merült fel, arra kivételes jelleggel került sor.

A Hszt. 50. § (3) bek-e kimondja: Ha a megbízott személyt az eredeti beosztás ellátása alól mentesítették, részére a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár.

A felek között a keresettel érvényesített igény összecszerúsége nem volt vitás.

A bíróság a kamatot középarányos időponttól kezdődően a Hszt. 105. § (4) bek-e és a Ptk. 301. § (1) bek-e alapján ítélte meg.

A bíróság a perköltség viselés kérdésében a Pp. 78. § (1) bek-e és a 12/1991. (IX. 29.) IM számú rendelet 1. § (1) bek. b) pontja figyelembe vételével döntött.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. § (1) bek-e és 358. §-a biztosítja.

Budapest, 2001. október 25.

dr. Stark Marianna sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Thén Rudolt

és Frankel Ervin ülnökök helyett is

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

49.Mf.20744/2002/2.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt **B.P. I. rendű, B.A. II. rendű felpereseknek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság alperes ellen** **illetménykülönbözet megfizetése iránt** indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 18.M.529/2001/5. számú ítélete ellen az alperes 6-7. sorszámán előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t .

A Fővárosi Bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I. és II. rendű felperesnek fejenként 5.000,- (Ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítéletével a felperesek keresetének helyt adva kötelezte alperest illetménykülönbözet címén I. rendű felperesnek 752.231,- Ft., II. rendű felperesnek 848.883,- Ft., ezek kamatai és 10.000 – 10.000,- Ft perköltség megfizetésére.

Az indokolás szerint a járőrvezető beosztásba kinevezett felperesek a kinevezési parancsban egyidejűleg – eredeti beosztásuk ellátása mellett – megbízást kaptak az alosztályvezető-helyettesi feladatok ellátására. Az alperes a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. § (4) bekezdése alapján a járőrvezetői illetményen felül megbízási díjat állapított meg felperesek részére.

A bizonyítási eljárás eredményeként tényként állapította meg az első fokú bíróság, hogy felperesek megbízatásuk tartama alatt teljes körűen ellátták az alosztályvezető-helyettesi feladatokat, járőrvezetőként csak kivételesen teljesítettek szolgálatot. Felperesek, ha formailag nem is, de ténylegesen a járőrvezetői feladatok alól mentesültek, ezért a Hszt. 50. § (3) bekezdése értelmében részükre a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy alperes eljárása a rendeltetésellenes joggyakorlás tilalmába ütközött, hiszen éveken keresztül nem nevezett ki senkit a betöltetlen alosztályvezető-helyettesi beosztásokba, megtakarítva ezzel a tisztii illetményt, ugyanakkor alacsony összegű megbízási díj ellenében végeztette el az alosztályvezető-helyettesi feladatokat.

Az ítélet ellen alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatásával a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását.

Felperesek ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására és perköltség megfizetésére irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

A Fővárosi Bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az első fokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az arra alapított jogi döntése is. Ezért az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság rámutat a következőkre:

Teljes mértékben egyetértett a Fővárosi Bíróság az első fokú bíróságnak az alperesi rendeltetésellenes joggyakorlásra vonatkozó okfejtésével. Az az eljárás ugyanis, hogy felpereseket a parancs szerint formailag eredeti beosztásuk ellátása mellett bízták meg az alosztályvezető-helyettesi feladatok elvégzésével, ezzel szemben viszont a valóságos helyzet az volt, hogy az eredeti járőrvezetői /beosztotti/ feladataik alól

mentesítették – egyértelműen a Hszt. 5. § (1), (2) bekezdésébe ütközik. Ezzel felpereseket – a Hszt. 50. § (3) bekezdése alapján járó magasabb illetménytől megfosztva – a Hszt. 50. § (4) bekezdés szerinti alacsonyabb díjazással foglalkoztatták.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbezésben a besorolással kapcsolatban részletezett alperesi álláspontot.

A 9/1997. (II. 12.) BM rendelet perbeli időben hatályos 17. § (2) bekezdése kimondja, hogy betöltetlen munkakör ellátásával történő megbízás esetén, ha arra az eredeti beosztásból való felmentés mellett kerül sor, az érintettet újra be kell sorolni és illetményét meg kell állapítani. Ezen időszakban tehát nem volt jogszabályi akadálya a zászlós rendfokozatú felperesek tisztii rendfokozathoz kötött alosztályvezető-helyettesi beosztás szerinti besorolásának és illetményük ennek megfelelő megállapításának. (A hivatkozott jogszabály 14/2001. (VI. 29.) BM rendelettel történt módosítása folytán erre 2002. július 1-től – bizonyos kivételektől eltekintve – már valóban nem volt lehetőség.)

Alperesi okfejtéssel szemben nem teszi megalapozatlanná a felperesek keresetét az a körülmény, hogy felperesek a parancs szerinti megbízást elfogadták, a besorolásukat rögzítő parancsa ellen éveken keresztül szolgálati panasszal nem éltek. A Hszt. 12. § (1) bekezdése által rögzített hároméves elévülési időn belül ugyanis lehetőség van az illetménykülönbözet iránti igény érvényesítésére.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek másodfokú perköltségének viselésére.

A másodfokú eljárás illetékét – figyelemmel az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés c/ pontja szerinti személyes illetékmentességére – a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2002. április 17.

dr. Kovács Tamás sk.

a tanács elnöke

Ané dr. Viniczai Éva sk.

előadó bíró

dr. Vrábl Eszter sk.

bíró

Somogy Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság

3/I.Mf.20.734/2000/2. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Somogy Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt **H. T. felperesnek a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen illetménykülönbözet megfizetése iránt** a Kaposvári Munkaügyi Bíróságnál indított és ugyanott 2000. február 28. napján M.404/1999/4. számú ítélettel befejezett perében, az ítélet ellen az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság jól állapította meg a tényállást és abból érdemben helyes következtetést vont le, amikor az alperest illetménykülönbözet címén 1. 472.360,- Ft megfizetésére kötelezte. Ugyanakkor ítéletének indokolásában a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. 50 § (1) – (3) bekezdésére való hivatkozást tévesen jelölte meg.

A felperes 1979. évben létesített szolgálati jogviszonyt. 1991. október 1-jei hatállyal az akkori rendőr-főtörzsrőrmesteri rangban lévő felperes megbízást kapott az N-i Városi Rendőrkapitányság közrendvédelmi osztály osztályvezető-helyettesi feladatainak ellátására besorolási illetményének változatlanul hagyása mellett. A 314-54/84. számú parancs szerint 1999. október 1-jei hatállyal az N-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedési Osztály Járőrszolgálati Alosztály állományából került szolgálati érdekből áthelyezésre.

A Hszt. hatályba lépését követően 1996. szeptember 1-jei hatállyal a felperes osztályvezető-helyettesi munkakörbe a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 13. fizetési fokozatába került besorolásra.

A Hszt. 72. §-a szerint a tiszti rendfokozathoz kötött beosztás betöltéséhez egyetemi vagy főiskolai végzettség szükséges. Ugyanakkor a törvény 336. § (1) bekezdése alapján a 72. §-ban meghatározott iskolai végzettségi követelmények nem vonatkoznak a hivatásos állomány tagjára, ha a törvény hatályba lépésekor a 45. életévét betöltötte.

Mivel a felperes esetében a Hszt. 336. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, ezért az I. besorolási osztályhoz igazodó illetményre jogosult.

Az Alkotmány 70/B. § (3) bekezdése szerint minden dolgozónak joga van olyan jövedelemhez, amely megfelel végzett munkája mennyiségének és minőségének. A felperes esetében ez azt jelenti, hogy a tényleges beosztásának megfelelő illetményre jogosult.

Ezért a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét – az indokolás fentiek szerinti megváltoztatásával – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezés folytán az alperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési eljárási költségét megfizetni.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán (a többször módosított 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdésének c.) pontja) a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. r. 14. §-a alapján az állam viseli.

Kaposvár, 2000. június 8.

dr. Jordanics József sk.

a tanács elnök

dr. Iharos Csaba sk.

előadó bíró

dr. Vörösné dr. Suri Olga sk.

bíró

